

IPUIYAK

KATUBAK

Arratoia goiz batez
zulotik atera
eta joan zan sukalde
gañera jatera;
naizuben gauzetikan
izanik aukera
lukainka mutur batez
jabetu zan bera.

Puskak kendutzen zizkan
pozez lukainkari;
bañan gustorenian
jaten zala ari
katu bat zan azaldu
t'ikusirik ori
presaka salto egiñ,
baiziyon berari.

Kolpe *¡rau!* bota ziyon
azkar garrondora,
bañan itzuli zuben
nolabait kanpora;
naiz atzaparrak erre
laratzian gora,
karrasika igozan
chimini zulora.

. . . . .
Berrak gauza asko
eragiñ lezake,
bizi bakarra denak
degulako maite;
estuusun larriyan
gizon askok ere,
burni gorituari
elduko liyoke.

*
* *

ZAKURRAK

Zakurcho bat pardela
abuanarrurik
gosariyakin irten
zan goiz baserriitik;
otordua zeraman

nagusiyarentzat,
mendiyan egurretan
ari ziranentzat;
ain leyal ta pizkorra
zan chakur chikiya,

zintzo egiten zuben
 aginte guziya;
 bada bidean oso
 pozez zijoala
 ikusi zuben norbait
 alderatzen zala.
 Au zan zakur aundi bat
 oso itsusiya,
 bildurturik zeukana
 inguru guziya;
 ortzak erakutsigaz
 alderaturikan
 diyo:—Ez aiz emendik
 joango bizirikan
 ez badek azkar uzten
 neretzat pardela;
 gañerakuan jakin
 zak jango autela.—
 ¡Chiki gizarajoa
 bildurrez josiya!
 berari laja ziyon
 zeraman guziya;
 umill umill makurka
 isatsa gordeta,
 aldendu zan bertatik
 bildurrez beteta;

bañan bide aldi bat
 pasazubengan,
 eta lasaitasunaz
 jabetu zanian
 asi zan zaungaz deitzen
 inguru denari
 etorri ta lagundu
 zezayoten arri;
 ala, bildurik zakur
 inguruko denak
 eta jakiñik oni
 gertatako penak
 elkartuta indarrez
 joan ziran argana
 ta arkiturik zuten
 chirchillatu dena.

. . . . .
 . . . . .

Zakur orren moduko
 gizonak badira,
 irtetzen diradenak
 noiz nai bide erdira;
 bañan justizi lege
 ederren azpira
 azkenerako denak
 eroritzen dira.

JOSÉ ARTOLA.

